

eenvoudige optelling van chrono's, maar een geheel met zijn eigen chrono. Op het kampioenschap werd het een nipte nederlaag in skiff en een pak slaag in double-scull. Hiermede werd aan de roeicarriere van Steenacker een einde gesteld. Henri besloot de pijp aan Maarten te geven.

Wat is Steenacker nu geweest in de Belgische roeisport? Zonder enige overdrijving mag gezegd worden: een uitzonderlijk goed element. Skiffeurs van 7'20 hebben er nooit dik gelopen in België. Om de hoogste toppen te scheren in skiff, op internationaal plan, miste Henri echter een tikje soepelheid. Dat komt uit zijn fysieke aard en door het feit dat hij in skiff begonnen is op een ouderdom waar de besten er mede uitscheiden. Verscheidene eerste prijzen heeft hij verloren door zijn te trage start, zodat minder sterke tegenstanders hem met een uiterste inspanning in de spurt konden vloeren.

In ploegverband kon Steenacker met een geschikte ploegmaat de hoogste toppen scheren. Dit werd duidelijk bewezen door de ploeg Steenacker- Higny. Dit was de eerste en enige werkelijke klasseploeg waarin Henri heeft geroeid. Deze ploeg was een zekerheid zonder minderwaardigheidscomplexen. Had een dergelijke ploeg van 1952 tot 1960 bestaan dan ware België zeker enkele medailles op Europese en Olympische kampioenschappen rijker geweest. We moeten eerlijk toegeven, dat de ploegen in double-scull tot aan de komst van het Russisch team Tsjukalov - Bertukov, in 1956, niet bijzonder sterk waren. Deze competitie is sinds 1958 nog veel zwaarder geworden, want voor het ogenblik zijn er een zevental ploegen, die als een klis aan elkaar hangen.

Wat betekent Steenacker voor de Sport Nautique Oostende? Hij is een baanbreker geweest, een ambassadeur. Op alle koersvelden is Oostende bekend geraakt. Er werden contacten gelegd bij de beste trainers van de roeisport en de Oostendse trainer werd de gelegenheid geboden op voet van gelijkheid met hen van gedachten te wisselen. Waar we vroeger minstens 10 jaar achteraan holden op trainingsgebied volgen we nu de besten op de voet. De fakkel van het succes werd brandend in ons clubhuis gebracht. Op de jongeren rust de taak deze fakkel brandend te houden.

DE CLUBHUIZEN VAN DE SPORT NAUTIQUE

Aan de hand van een artikel verwerkt in het programmaboekje van de regatta van 30 en 31 mei 1971 ter gelegenheid van het 100-jarig jubileum van Sport Nautique, persoonlijke herinneringen en een gesprek met Stan Vanhoutte volgt hierna een schema van de verschillende clubhuizen van Sport Nautique, steeds nauw verbonden met Bredene en gesteund door vele burgemeesters van de stad Oostende.

Sport Nautique werd gesticht op 15 juni 1871 en met het geld van de roeiers werden 2 boten gekocht: de gig voor 4 personen "Pétrel" voor 650 fr en de gig voor 2 personen "Alcyon" voor 550 fr. Om dit te vieren werden in tegenwoordigheid van de Koning en de Koningin succesvolle regatta ingericht. Met de opbrengst ervan werd een botenhuis gebouwd en op de wijk Conterdam werd een café, eigendom van juffer Lams, gehuurd als clubhuis. Het café noemde "Koek en Hesp" en was gelegen op de gedempte oude vaart, nadien ingepalmd door de spoorweg. Enkele jaren werden er wedstrijden geroeid tussen de brug aan de Smet de Nayerlaan en het clubhuis op de Conterdam.

Vanaf 1877 worden roeiwedstrijden ingericht in de havengeul.

In 1888 werden roeiwedstrijden ingericht op het kanaal in tegenwoordigheid van de Koning.

Tussen 1882 en 1899 werden er tweemaal Europese kampioenschappen ingericht te Oostende.

Een tweede clubhuis werd gebouwd tussen 1900 en 1904 op een stuk grond waar de Centrale van Ebes nu

staat. Dat stuk grond werd ten preciaire titel gehuurd. Het was een rudimentaire loods zonder comfort van 20 x 5 m. De enige wedstrijdboot was een 4-yole.

Omstreeks 1906 werd de grond waarop de loods stond verkocht aan de Centrale.

Er werd dan een derde clubhuis gebouwd in villastijl in het Maria Hendrikapark op een stuk grond dat in erfpacht werd verkregen. De heer Serruys gaf 10.000 fr. De interest werd betaald als huur door een bestuurslid en de terugbetaling van 10.000 fr werd verzekerd door het bestuur. Het clubhuis lag tussen het park en de afleidingsvaart. Het werd lange tijd bewoond door een brigadier van de politie met grote snor. Na de tweede wereldoorlog hebben de "Rode Valken" het betrokken en is het uitgebrand en afgebroken.

De afleidingsvaart werd echter versperd wegens havenuitbreidingswerken en de stad gaf de beschikking van een deel van loods 5 aan de dokken, nu Slijkenssteenweg.

In 1910 werden in Oostende Europese kampioenschappen ingericht. In 1914 zouden ze ingericht worden in Berlijn maar dan brak de eerste wereldoorlog uit.

Na de oorlog was de botenloods gedeeltelijk ingestort.

In 1923 werd het clubhuis in het park verkocht aan de stad voor 4165,63 fr.

In 1924 werd beslist de club te vestigen op gronden van Bruggen en Wegen (huidige plaats aan het kanaal) met een huur van 364 fr per jaar. Het clubhuis was een barak van het vroegere fonds Albert I. Er was ook een loods en in 1926 werd een tweede loods bijgebouwd.

In 1927 werd de organisatie fonds Albert I ontbonden en moest de barak aangekocht worden.

Tijdens de oorlog 1940-45 werden de boten uit de loodsen gehaald en verspreid bij leden. Dit was een goede maatregel want tijdens de terugtocht hebben de bezetters de brug opgeblazen en werden gebouw en overblijvende boten vernield.

Direct na de oorlog werden de loodsen door de leden heropgebouwd. Van sanitair was er in deze periode geen sprake. Alleen een WC achteraan en als douche een emmer met gaten die moest gevuld worden met een emmer water uit de vaart. Bij heel koud weer gebeurde het dat conciërge Charles Colleman een emmer warm water bracht. Omstreeks 1948 moet Henri Bollenberg een pompje geplaatst hebben met een leiding naar de vaart zodat een douche kon worden genomen nadat eerst water in de bak werd gepompt.

Door de werking van het trio Stan Vanhoutte- Bob Vanleke - aannemer Verkempinck werd in 1948 en 1949 de bestaande bunker afgebroken, werd een gedeelte loods bijgebouwd samen met kleedkamers, sanitair en een kleine bar. De nieuwe installatie werd op zaterdag 21 mei 1949 in gebruik genomen.

In 1952 werd er verwarming geplaatst en voor de huisbewaarder werd aan de bar een kamer bijgebouwd.

In 1954 stierf voorzitter Victor Fermon. Op de bestuursvergadering van 09.01.1955 zou een nieuwe voorzitter verkozen worden. Totaal onverwacht had in onze ogen de grote Henri Bollenberg, doch in de ogen van verschillende bestuursleden een klein mannetje, zijn kandidatuur gesteld. Op de grote dag had Bollenberg al zijn vrienden leden meegevraagd. Maar Milo Devisscher, ondervoorzitter, had een kandidaat uit de Oostendse burgerij op het oog en wilde de verkiezing uitstellen. Grote verslagenheid bij de clan Bollenberg! Maar dan heb ik het woord gevraagd en gezegd dat de hele geschiedenis vol zit van gestorven koningen maar dat enkele dagen na de dood reeds gekozen werd onder het gehuil van het volk: "le roi est mort, vive le roi". Bollenberg werd verkozen. De hoofdbetrachting van de nieuwe voorzitter was een nieuw clubhuis bouwen. Aan ondervoorzitter architect Daniels werd gevraagd een ontwerp te maken. Er zou een nieuw clubhuis komen aan de Spuikom met een roeibaan door de Polderstraat naar Bredene-Dorp

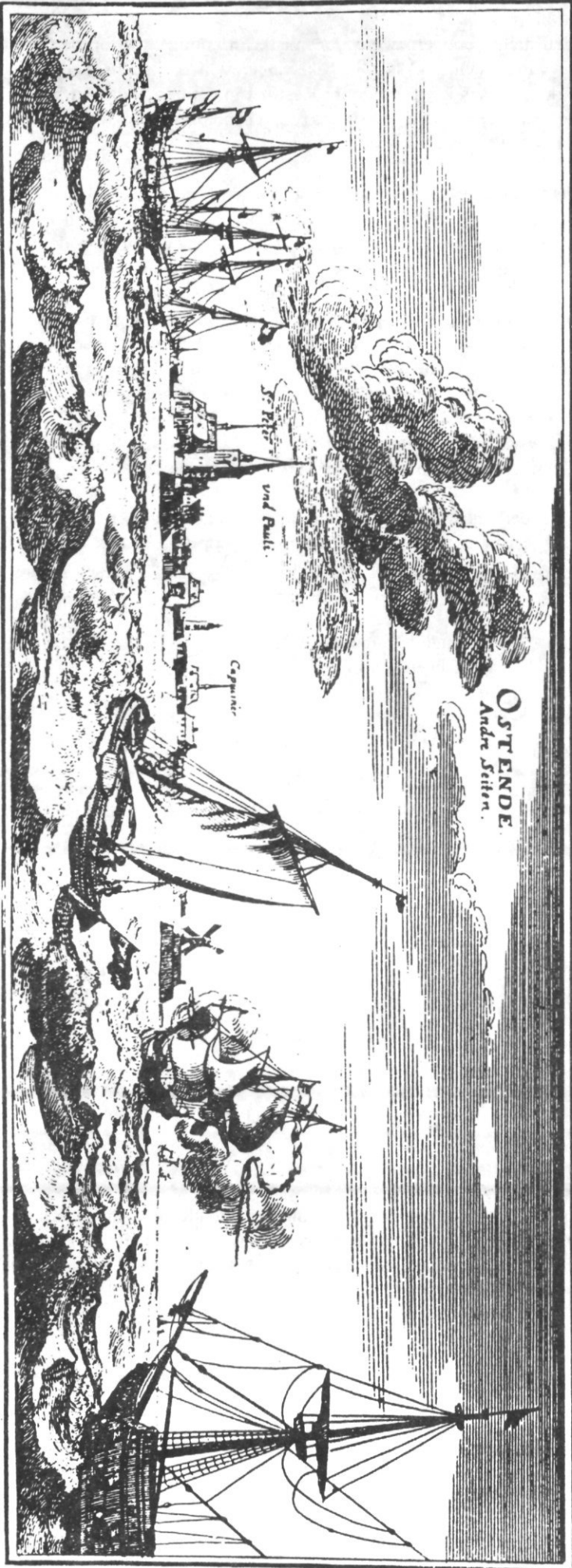
toe. Dit project werd afgevoerd. Een nieuw ontwerp werd opgemaakt in cottage stijl op de huidige ligging. De voorzitter kon de burgemeester Plovie van Bredene en Van Glabbeke van Oostende warm maken voor het ontwerp. Het grootste bedrag zou betaald worden door Oostende en daardoor moest het initiatief van daaruit komen. Verschillende keren werd dienaangaande een onderhoud gevraagd en steeds was Van Glabbeke een en al smile. Met het project op zijn werktafel was hij er telkens mee bezig. Er kwam niets van in huis (!).

In 1958 was er de Wereldtentoonstelling te Brussel. Na afloop werden verschillende gebouwen verkocht. Gerard Rommelaere, een gewezen grote garagist in Oostende had de hand kunnen leggen op het UNO paviljoen, en was bereid twee vleugels aan Sport Nautique te verkopen. Direct werd contact gelegd met de burgemeesters van Bredene en Oostende. Burgemeester Plovie was direct akkoord en deze van Oostende voelde zich verplicht mee te werken. Stadsconducteur Vanleke heeft zich onder druk van Stan enorm ingezet voor de realisatie en bespoediging van de administratieve molen. Er werden funderingen gemetst, en de twee houten vleugels aangekocht in Brussel en werden aangepast aan plan en noodzaak. Er werd overeengekomen dat de vleugel met de boten zou behoren aan Oostende en de vleugel met bar en conciërgerie aan Bredene. Op 30 augustus 1959 werd het lint doorgeknipt door de burgemeesters Piers en Plovie. Er was een ruimte voorzien voor een roeitank. In 1959 werd die ruimte gebruikt voor conditietraining. Door samenwerking van Bob Vanleke, Militaire Gebouwen (Stan), aannemer Mylle en ingenieur Goddijn werd in het clubhuis in 1960 de modernste roeitank van België gebouwd. Dit is een zeer geschikt hulpmiddel voor initiatie en conditietraining. Het huidig bestuur schijnt dit niet te beseffen en is bezig de roeitank op te vullen.

Sedert 1959 zijn regelmatig onderhoudswerken bezig en kleine veranderingen. Een gedeelte van de ruimte waar de roeitank zich bevindt werd 20 jaar geleden verrijkt met een stand voor de schutters van de "Admiraal" in de Prins Albertlaan van het vroegere Bredene. Voor het ogenblik hangt het "Masterplan" als een zwaard van Damocles boven de roeiclub.

Oostende 13 augustus 1991.
Steenacker Henri.

-
1. Naar mijn oordeel werd de bouw vertraagd omdat het clubhuis op grondgebied Bredene lag. Oostende heeft steeds gepoogd het clubhuis op Oostende te krijgen. In die periode wilde Oostende, de grond onder het huidig clubhuis verwisselen tegen een deel van de nukkerwijk te Bredene. Na onderzoek bleek dat dit stuk kadaster ten onrechte op grondgebied Oostende lag.

TER CUERE
BR. EDENE